

Моето писмо към България

Здравей, Родино! Пише ти момче от десети клас, което иска да ти разкаже, да поговори с теб...

От ден на ден става все по-трудна задачата да обясня на себе си, а и на моите връстници, защо трябва да те обичаме и да се гордеем, че сме българи. Преди да напиша каквото и да е, искам да обърна внимание на думичката „Родина“. Според мен тя идва от-род, а рода е коренът, потеклото, идентичността. Там, където съм се родил и израсъл. Трудно е да обясня защо обичам Родината. За мен това е необходимост. Но от какво? Необходимост от това, да покажа, че не съм дърво без корен.

Пишейки тези редове в съзнанието ми изплува образът на Родопска планина, нашите традиции и обичаи. За тях са характерни празници с пищни облекла и музика, способна да подчини всичко земни и неземно. Красотата на Родопска може да бъде описана с родопската каба гайда-нейният звук кара времето да спре и Господ да се заслуша в мелодиите, тъжни като болката на родопската гора и весели, като нажежен хоровод на вятъра.

Има разказ за един овчар, обречен на смърт, на когото е дадено последно желание. Овчарят пожелава да посвири за последно на своята гайда. Когато засвири, турците, които чакат да отнемат живота му, изпадат в покаяние и го даряват със свободата. Ако тази история не успява да събуди умиление и любов към Родината, нека опитаме да си спомним за стиховете-„ Две хубави очи“ на вечния романтик Яворов, или за гениалното патриотично творчество на Ботев, да си спомним за Вазов, който пише: „българин да се наричам, първа радост е за мене“!

Не мога да изброя всички велики български творци, които ме карат да потръпвам всеки път, когато чета редовете изписани от тях. Пленен съм и от вълнуващите пътешествия из родната история, от делото на светите братя Кирил и Методий, от българския лъв Васил Левски, от спомените за Симеон Велики, от будителите като Паисий и много други.

Няма как в писмото си да не спомена Валя Балканска с песента, участваща в подбората на посланията, изпратени във Вселената. За плочата на „ Вояджър“ е била търсена музика, която да обединява огромния стремеж на човечеството към познание и същевременно неговата трудна съдба. Музика-послание на човечеството в неговия път през неизчислими разстояния от светлинни години. Чрез мелодиката и ритъма на песента за българския войвода са изразени надеждата и силата не само на българите, но и на човешкия род въобще.

Всеки българин знае, как изглежда нашето знаме. Но дали всички се замислят, какво означават цветовете му? Бялото описва нашия мир и доброта; зеленото- нашата неповторима природа; червеното-кръвта, пролята за свободата ни.

Мога да ти разкажа, Родино, за още хиляди причини, които ме карат да те обичам, но най-важната е, че не мога да спра да се грижа за своята идентичност!

Надявам се, че един ден всички, които те напуснаха ще открият тези причини, за да се завърнат при теб, защото има ли желание, има и начин...

Кристиан Илиев
ученик Ха клас

